

Soliloquium

Homines ad superiora cognoscant et
sapientia celestis gaudij estimabilem
preciositatem. atque eiusdem ineffabilem
deliciositatem et interminabilem eternitatem.
Hec est illa crux beata
quatuor finibus terminata. In qua
anima deuota cuius tuum dulissimum
spousum ihesum christum debes iugiter pen-
dere meditando. **H**ic est aurum igne?
quatuor rotis consumatus. In quod debes
propter tuum fidelissimum amicum assidue
contemplando celi palacium consideren-
dere. **H**ec est illa quadruplicis res-
gio videlicet orientis/occidentis/aqua-
lonaris/et meridionalis/ quia tu o
anima cotidie debes peregrinando
intrare/ et tuum dilectum specialissimum
in ea speculando querere et uestigare
ut possis dicere cum sposa. In lectulo
quatuor per noctem quem diligit anima mea
hec quatuor tangit apostolus/ cum subiungit/ ut possitis comprehendere cum om-
nibus sanctis quod sit longitudo. et ceterum.
Fructus istius salutiferae exercita-
tionis si digneris laudabiliter exer-
quatur/ est felicitas eterna que est
summa et pulcherrimum per se suffi-
cientissimum nullo extra se indiges.
In quod videbimus et amabimus voca-
bimus et laudabimus in eternum et
ultra/ eum qui est benedictus in secula.
Hunc fructum promittit apostolus quoniam
sermonem concludit dicens. Ut im-
pleamini in omnem plenitudinem dei.
Hanc plenitudinem tunc iuuenemus/
quando deus factus fuerit voluntati matri-
tudo pacis/ rationi plenitudo lu-
cis/ memoriae continuatio eternita-

sanceti Bonaventure.

tis. Tunc enim deus erit omnia in omnibus
cum a ratione omnis errorum/ a voluntate
omnis dolorum/ et a memoria omnis timorum
recesserit. Et successerit illa quam
speramus mira serenitas/ domina iocunditas
eterna securitas. **H**unc
tractatum instigante conscientia propter
simpliciores quosque simplicibus
verbis de sanctis dictis copulauimus per
modum cuiuscumque dialogi. In quod anima
deuota veritatis eterna discipula me
ditanto interrogat et homo interior
mentaliter loquendo respondet. Ut autem
ad inestimabilem contemplationem
istius mentalis exercitationis pue-
miam ab exordio incipiamus et ad
primum lumen humiliiter invocando
accedamus genua cordis deuote
flectamus ante thronum lucis et eterna
maiestatis et anno solis id iudeo tri-
nitatis lacrimis et gemmis incessanter
sibiliter clamemus/ ut deus pater
per suum benedictum filium donet in spi-
ritu nobis gratiam ut possimus cognoscere
quod sit longitude/ latitudo sub
limitas profundum per hanc ptingam
ad eum qui est omnis desiderij
summus et complementum. Amen.

Capitulum primum. Quod anima
exercitabitur mentaliter ut videat
quoniam est formata per naturam.

Anima

One queculo homo si post
deuotam invocacionem domine
magistrum et per humilem im-
ploracionem eternam sapientiam domini per flexi-
bilis supplicationem supradicta pietatis
deinde gratia exercitandi mentaliter ac-

quadruplicē materiālē videlicet longitudinē/latitudinē/sublimitatis/pfunditatis obtinerē/quo ordine inchoare/ne meritū huius exercitationis amittā· si in debito ordine ignorantē procedā· Ordinis em̄ ignorātia sīm Ambroſiū perturbat formā meritoꝝ/nec reputatur scđm eūdē pfecta rei cogitatio in nobis existere/auz scimus quid sit faciendū / et ignoram⁹ q̄ ordine sit pœdendū **Homo** **E** **O** anima scđm Bernardū ad Eu geniū papā. A te tua cōfideratio se inchoet / ne frustra extendaris ad aliena tui neglecta **Ide in meditationib⁹.** Multi multa sciunt a seipso nesciunt/ alioꝝ inspiciunt et seipso deserūt· deū q̄rentes p extētiora/ deserētes sua intēriora quibus intērior est deus. Idcirco ab extētiorib⁹ ad intēriora redēt et ab intēriorib⁹ ad supiora conscēdāt possim cognoscere unde rem aut quo vadā vnde sim a qđ sim/et ita p cognitionē mei ascendā ad cognitionē dei. **Ite etisostimus sup matheū dicit.** Nō minima ps philosophie est cognitione sui. **Ite Ambroſi⁹ in examēron.** Cognosce o homo quātuſis ut cōfideres quid in te intret in cogitatione/quid exeat in hīmone vitā ergo tuam o anima cotidiana discussione examinā/ et diligent attēde quantū p̄ficias/ et quantū deficias/ qualis sis in morib⁹/ qualis in affectōib⁹/ q̄̄ similis sis deo et

q̄̄ dissimilis/ q̄̄ prope et q̄̄ longe **I**llud semp agnosce q̄̄ m̄ltio laudabilior et melior es/ si te cognoscis q̄̄ si te neglecto cursus siderū vires herbarū. cōplexiones homin naturas animaliū cognoscēs. et scientiā oīm celestīū et terrestriū haberēs **R**edde ergo te tibi a si n̄ semp salte interdū/rege tuos affectus/dirige actus/corrigē gressus. **I**gitur aīa tene consilia sc̄oꝝ et p̄mo radiū contēplacionis conuertere ad regionē orientalē hoc est ad cōfideracionē tue cōdicōuis. Diligenſ igitur cōfidera q̄̄ gene roſe a ſūmo artifice ſis per naturā facta. q̄̄ vitiōſe a tua volūtate de formata ſis per culpā/q̄̄ gratiōſe a diuīna bonitate ſepe reformata ſis per gratiā **B**enarofitas tua natuālis cōſiſtit in hoc vt estimo quia tibi naturaliter ad tui deco reū impreſſa eſt imago b̄tissime trinitatis. **Vnde Anſelmi.** fateor dñe et grās ago. quia me creasci ad tuā imaginē et tui memor ſim te cognoscā/ te diligā **B**ernard⁹ in meditacionibus Scđm intēriorē hominem tria in me inuenio. p que deum recolo/cōſpicio et concipiō **H**ec tria ſunt memoria/intelligentia/et voluntas. **Cū** dei re miniscor in ipso cōdilector. **M**emoria em̄ eius ſuper vīnū **Cū** intelligentia ipsū intueor ꝑtū in ſit in cōprehensibilis/ quia princi piū et finis/ q̄ñū in āgelis deſide rabilis. qz deſiderat in eū p̄spicē.

Bz

Soliloquii

In sanctis omnib[us] delectabilis in
quātū in eo assidue delectātur. in
creaturis omnib[us] admirabilis quia
omnia potēter creat sapienter gu
bernat. benignè dispensat. admis
tor. Cū dēū per voluntatē diligō
meipsū transformo. Hec est enim
virtus amoris ut talē te esse opos
tet quale est illud q[uod] amas. Ne
cognosce ergo o aia mea q[uod] mira
est inestimabilis dignitas est. eē
nō solū vestigium creatoris q[uod] est
comune omnibus creaturis. sed eē
imaginē quod est p[ro]priū creature
rationalis. Lauda igitur aia mea
dominū lauda dēū tuū syon. Exp
ugnac[er]ea lauda. exulta gaude. q[uod]
insignitatis dei imagine. decorata
similitudine p[ri]nceps rationis. cas
par eterne beatitudinis. Sed q[uod]
hec modica nō i[n]merito forte iu
dicarent si forte finirent. exulta
et lauda. quia cū p[re]dictis dedit tibi
naturā imortalē. substantiā in
corruptibile. duratione[bus] intermis
uabile. vitā perpetuā. imago em
trinitatis nō esses si termino mor
tis p[er]cludi posses. Aug[ustinus]. xv. de ci
uitate dei. O anima adūte q[uod] cre
ator tuus post illud esse dedit tibi
p[er]petuum esse. post hoc dedit tibi
vivē sentire discernē. sensibus te
decorauit. sapiētia illustrauit. Tuā
igitur pulchritudinē atēde. vt in
telligas qualē debeas pulchritu
dinem diligere. Q[uod] si temetipsū vt
expedit cōtemplari nō sufficiat. cur
saltē quid de te estimāe debear[us] ex

sanc̄i Bonaventure

iudicio alieno nō ppndis. Spon
su habes de cui[us] pulchritudine si
nō dubitaes. scires q[uod] tā pulcher
tam formosus. tām[us] dei filius
tuo aspectu captus nō es. si eum
singularis decor et vltra ceteros
admirād[ur] nō traxisset. hec Aug[ustinus]
Sed hec fortasse o anima nimis
ingrata tib[us] idem modica. Prop
terea audi tercio dignitatē admi
rabile. q[uod] tante es simplicitatis q[uod]
nichil potest domū mentis tue in
habitare. nichil potest in ea mā
sionē facere. nisi simplicitas a pu
ritas trinitatis eterne. Ecce quid
dicit sponsus tuus. Ego inq[ui]da pat[er]
ad eū veniem[us] a mansiōne apud
eū faciem[us]. Et alibi in euangelio
Zachēe festinās descendē. quia
hodie in domo tua oportet me
manere. Illabi em[an]enti illi soli
possibile est. qui eā creavit. Ipse
em[an] est q[uod] intimo intimo tuo esse
phibetur. vt dicit Aug[ustinus]. Gaude
igitur o felix aia q[uod] potes eē tanti
hospitis hospita Bernard[us]. O se
lix aia q[uod] cotidie co[co] suū mūdatvt
in habitantē dēū suscipiat. cuius
hospes nullo bono indiget. quia
auctorem oīm bono y in se habet
O quā beata aia apud quā deus
sibi requie iu[n]enit. q[uod] dicē p[er]t. Qui
creavit me requevit in tabernaculo
meo. negare siquidē ei celi requie
non pot[est]. q[uod] sibi in hac vita requie
pparauit. Hec bernard[us]. O aia ni
mis es auara. si nō sufficit tibi tā
hospitū p[er]nitia. q[uod] scio q[uod] tā liberal[is]

est q̄ cōmunicabit tibi de bonis suis/q̄ tā pius est q̄ dicitabit te de donis suis. **Nullo** em̄ mō dēceret tantū p̄ncipē si hospitā suā p̄mit teret indigentē. **A**dorna igit̄ thā lamū tuūa suscipe regē factorem tuū/de cui? p̄nūia exultabit & letabitur tota familia tua. **O**vere miā & multū admirabil sīna. **R**ex cui? pulchritudinē soli luna miratur/ cui? maḡtudinē celū & tra reuerētur/de cui? sapia celestiu spirituū agmina illuīant/ de cui? clemēcia oīm beato y collegia satiant: talis tuū o aia desideat hospicū. tuūe naculū plus q̄ celeste palaciū appetit & exoptat. **D**elicie em̄ sue sūt ec̄ cū fil̄ is hoīm. **S**i hec adhuc te nō mouēt ad laudandū crea torē tuū cōuerte cōtemplationis radiū ad q̄rtū bñficiū & cognosce q̄ tāte capacitatis ē palaciū tuū. q̄ nulla creatuā sufficit satiaē tuū desideriū. **H**ugo de sancto victore. **O**is iocūditas/oīs suauitas/oīs potētia/oīs opulēcia rex creatu rarū afficē cor hūanū p̄t/ faciare nō p̄t. **A**nselm? **O**is creatuā que deus me? nō est michi imopia est. **E**t q̄re. **F**ieuera scđm gregorii in moralib? **A**ia humana q̄ ad deū appetendū facta ē. q̄cqd̄ infra deū appetit min? est. **I**deoq; iure ei nō sufficit qd̄ deus n̄ est. **A**vt estimo aia sufficiēter vidisti tuā nobilita tem q̄ est rāde laudabil cōuerte nūc radiū cōtemplationis ad tuā sup ceteras creatureas p̄tātē. que

reuera est mirabil **H**ugo de' arna aie. **O**aia mea qd̄ dedit tibi spon sus tu?. **S**espice mūdū istū om̄is natura ad hūc finē cursū suū diri git. vt tuis vtilitatibus deseruiat tuis oblectamētis scđm distribu tionē tēpoz in definētē occuriat. **V**ide iā aia mea diligent & fideā q̄ creator tu? spōsus & amicus to ta machinā mūdiale ad tuū ordi nauit ministeriū. **E**cce angeli put gant & inflāmant tuū affectū. illu mināt & informāt tuū intellectū. pficiūt et custodiūt tuū subiectū. **M**agna dignitas est habē tales doctores/cōsolatores & tales con seruatoēs. **O**aia sividere posses qñto gaudio quātoq; trepudio assistūt orantib? intersūt meditātibus/ quāto studio nos in bono cōseruāt/qñto desiderio nos & sa lute nostrā eternā expectāt. **C**elū tibi deseruit p̄ suū motū. lūmaria celi per suū influū. sol creat tibi diē-luna illūmat tibi noctē ignis tēperat tibi aeris frigiditatē. aer tibi mitigat ignis internā calidi tatē. aqua tibi mūdat fetore. mitigat tibi fīcū ardore et secundat terrevigorē. **T**erra bō te sustētat sua soliditate. recreat sua fertili tate. delectat sua amētate. **E**cce aia breuit̄ discurristi per singula ab inferiōrib? ad supiora & inueniisti q̄ oīs creature ad hunc finē ex dīma ordinatiōne cursū suū dirigit q̄ten? tuis vtilitatib? deseruiat tuisq; oblectamētis in definētē

Soliloquium

ocurrat Sed caue anima mea ne
nō sponsa sed adultera dicatis si
munera dantis plusq̄ affectum
amātis diligis **Aug^{ust}** in libro cōf
fessionū **D**e tibi si oberras in vesti
gijs suis. Si nutus suos pre eo
amas a nō aduertis purgate mē
tis intelligentia/ quid innuat lux
beatissima/ cuius nut? et vestigia
sunt oīm creaturay decus a forma
Adhuc si ignoras te o pulcher
tima mulierū egressū et abi post
vestigia gregū id est irrationabi
lium creaturay q̄ sunt vestigium
creatoriū tui **T**u vero speculū bea
tissime trinitatis / ergo omnibus
dignior a excellencior aprobaris
Et pascē edos tuos iuxta taber
nacula pastoris id est cōuerte co
gitationes tuas ad choros ange
lorū quib^z q̄dāmo do simili es in
natūa et cōcūis eris in gloria.

CQualiter anima est deforma
ta per culpam.

Anima

IAm satis filii diu tacui/
nūc cū vereādia a tubo ē
compelloz cōfiteri a dicē
q̄ hanc dignitatē modiū aduer
ti. **A**morē meū heu ego infelix et
misera nimis indigne prostitui.
factorē meū nō pro hijs omnib^z
glorificaui/ deū meū pp̄ter dona
sua nō benedixi/ et nō adoraui eū
toto tēpore vīte mee/nimis indig
ne irreuerēter vane et negligēter
vixi **E**t vt fateor scđm **Bernardū**

sancti Bonaventure

Quāto pfectius dignitate; mē
aspicio/ tanto magis vitā degene
rem me durisse confundor et eru
besco **T**imeo em q̄ tanto grauior
sit culpa/ quanto dignior a nobis
lior sit natūa formido q̄ tāto gra
uior est offensā/ quāto maior est
illius q̄ offendit excellentia **P**er
timesco q̄ tanto peior est iniuria
quāto maiora fuerūt illius cui in
iuriā itro gauj beneficial **H**eu dñe
deus me ex dignitate substantie
iam perpendovilitatē malicie ex
speciositate nature cognosco de
formitatē culpe/ ex recordatione
beneficio y acceptorum/intelligo
magnitudinē factorū meoy. **D**e
michi misere/ iam video iam cog
nosco q̄ quicqd a sumo datoē ac
cepi ad vslivite/miserabilē inflexi
advīi prauitatis et culpe. **T**ran
quillitatē hūane pacis ad vsum
conūti vane securitatis. **P**eregris
nationē terre pro inhabitatione
dilexi/ patrie salutē a pulchritudis
nem corporis redegi in seruitute;
voluptatis. **O**bvertatis habudans
tiam non ad necessitatē corporis
h ad supfluitate; expendi misere
cupiditatis/ tpa serena et blandi
menta aeris ad amorē michi ser
uire coegi terrene delectationis.
Timeo heu et valde ptimesco vt
siml me fetire puniendo debeat
que vicijs meis male subacta ser
uiebant. **E** homo **O** anima
aliqualiter iam perpēdo q̄ bona
est tua cognitio **E**x vībis em tuis

sentio / q̄ nō fuit frustra mea am-
 monicio **V**idetur michi q̄ lumine
 diuino sis aliqualiter illustrata ·
 et tactu veri lumenis mota · **Q**uiā
 secundū **G**regorii in moralibus
Vniusquisq; dū tactu veri lumenis
 illustratur · sibi p̄f ostendit. **O**t
 vnde cognoscit quid est iusticia ·
 inde erudit⁹ quid est culpa **V**nde
 sancti viri quo alcius apud deuz
 virtute dignitate proficiunt eo
 subtilius indignos se esse depre-
 hendūt · quia dū p̄imi luci fue-
 rint quicqd eis in scipis latebat
 inueniūt. **Hec gregorius.** **I**gitur
 anima si luce veritatis tacta digni-
 tatem tuā quā hattē? nō atten-
 disti ognoscis. **S**i culpā qua crea-
 torem tuū offendisti intelligas ·
 et vidisti quaz gracie formata-
 sis per naturā. **V**ide nunc quā vi-
 cione deformata sis per culpā. **A**n-
 selmus. **R**educ anima erūpnosa
 et misera ad memoriā enorme de-
 licū. et pduc in celū vsq; rugitū
 et lamentū. **C**ogita anima p̄fida
 dei / adultera xp̄i quid feceris **D**e-
 reliquisti in celo castum amatorē
 tuū / contēpsti factorē tuū / repu-
 diasti sponsu⁹ tuū / turbasti deum
 tuū / irreuerēter tractasti angelū
 auctodē sanctū tuū. **E**ras templū
 christi / sponsa dei / sacrariū spūssā
Que est ista subita cōuersio / re-
 pētina mutatio / de deī gine facta
 est corruptio sathane / de sponsa
 christi scortū execrabilē dyaboli.
Hec anselm⁹. **N**e recordāe o anima

ppter quid vendideris decorē tuū
 et ppter quid abiceris honorem
 tuū / pro q̄ tam turpiter sedaueris
 vultū tuū q̄ tanta bona pro tāvili
 precio vendidisti. **O** anima quaē
 te tot bonis spoliasti / q̄re frustra
 tantis te honorib⁹ priuasti / q̄re
 tot bona opera neglexisti / tot an-
 nos / tot dies / tot horas sine fruc-
 tu vivisti. **A** anima **N**ie cognos
 co homo q̄ rerū loqueris / et non
 in merito me de tanta trāgressione
 reprehendis **B**ernard⁹. **O** domine
 deus meus quot tpa effluperunt
 in quib⁹ sine fructuvt aspicio viri
 corā te q̄modo subsistā. **Q**uomō
 ad te leuare potero faciē meā in
 illo magno et terribili examine /
 quando enumerari iussēris om̄es
 dies meos q̄rens fructū in eis **O**
 domine de⁹ aut intermis̄ te nullo
 tempore v̄sat̄ in corde meo / te tota
 mente amplecti / in tua dulcēdine
 delectari. **O**mnia iteriora mea vbi
 tūc erant quando tecū non erant
 cū a te habeat oīs creatura q̄cqd
 h̄z desiderabile laudabile / delecta-
 bile. **Hec bernard⁹.** **H**eu domine
 nūc intelligo sed oīteri erubescō
 species / decor creaturaz decepit
 oculū meū / et non adūti quia spe-
 ciosior omnib⁹ creatutis tu es / q̄-
 bus tantūmodo vñā guttā tue in
 estimabilis pulchritudinis cōmu-
 nicasti. **Q**uis enī ornauit celū sy-
 deribus / aerem volucrib⁹ / aquaz
 piscibus / terrā plantis / floribus
 hoīes in corpore diūsis colorib⁹

Soliloquium

in mente varijs virtutibꝫ. Nonne clementissime pater per te illa et̄ leſtiū ſpirituū agmina varijs do- uis ſunt ornata. Nonne p̄ te ſera phim ardent dilectōne/cherubin lucent cognitione / de tuis domis iudicant throni / de tuis muneris bus dominant dominationes incidi / ex tua virtute preſunt principatus / ex tua potestate demones arcent potestates / ex tua profunda potentia miracula faciunt virtutes Ex tuo p̄cepto archangeli magis nūciant maiora. Angeli vero minoribꝫ ſignificat minoria. Sed quid ſunt hec omnia niſi tue pulchritudinis modica ſcintilla. O bone ihesu fons vniuersi pulchritudinis ignosce michi miſere q̄ tua; pulchritudinē tam ſero cognoui / tam tarde amauit ppter ea miſerabilē oberrauit. Dulcedo etiā creatureꝫ decepit gulfū meū / et nō aduerſi q̄ melle dulcior es. Tu em̄ melli et omni creature dulcedinē ſuam ymo tuam conodasti / et non est aliud in creatura dulcedo vel delectatio niſi tue dulcedinis / q̄ abscondiſti timentibꝫ te / demonstratio. Unde dulce do om̄ creaturę ſi quis iuste aduerſit nihil aliud facit / niſi q̄ ad tuā dulcedinē eternā inuitat. O ihesu fons vniuersi dulcedinis et pietatis / ignosce mi / q̄ tuā inestimabilē et mellifluam dulcedinē increatā non cognoui nec degustaui · ppter ea miſerabiliter oberrauit et animā meā uſq;.

sancți Bonifacii ſententiae

modo filiquis porcorū ſaturaui. Sed heu nunq̄ vt timeo de pane filioꝫ tuorū manducaui / ideo ſemper in deliciis mudi ieumia et famelica pmanſi Gregorius Quia int̄? gustare nolum⁹ paratā dulcedinē. Propterea ieumia famelicam amam⁹ miſeri famē nostram. O dulcissime ihesu modo video modo agnoscō q̄ omnis dulcedo tibi contraria / fuit michi afflictio et magna miſeria Augustini in libro confessionū. Tu em̄ miſeria cordissime deus etiam in peccatis meis ſemper michi aderas / p̄iſſiſ me cernens omnes iniquas delectationes meas et malas / amarissimi respergens amaritudinibꝫ / docens p flagella ſivelē fine auitudine non possem niſi in te domine. Sed heu hanc doctrinam non intellexi. Propterea oberrauit ſemper qz in deliciis meis iniquis timui proditionē tuū accuſatorē tuū reprehensorē formidans aliquociens conſcientiā / et expauit multociens infamiam / non nūqz hoſtui gehennā / et tamē heu ego miſera inter tot tormenta non mutauit voluntate appetitum. Decepit etiam odor creature oſ factum meū / et ignorauit q̄ odor tuus. O bone ihesu ſuperat omnia aromata. O bone ihesu fons odoris cuius ſuavitatis facit indeſinenter post te currere et inſatigabiliſ laborare. Ignosce michi q̄ tā ſero te cognoui / tā tarde in odore

vngentor post te cucurri. **P**uto tamen et per hoc me non excuso quod odor illius celestis apothecae hunc terreno fetori quo infecta eram non miscetur. **V**ecepit etiam sonus falsarum creaturarum auditum meum et nesciui nec sensi quod dulcia fauicibus electorum tuo eloquia tua quod suavia auribus amico tuo et tuorum consiliorum filia tua quod levia manibus sanctorum tuo et mandata tua. **I**hesu fons sapientie auctor scientie consiliator casti consilij fac me vel saltem modo audire vocem tuam sonet vox tua in auribus meis. **C**um quanta amaritudine recognito quod se fessellit me illa vox miserrima cantancium et dicentium **V**enite frumentum bonis que sunt coronem nos rosas ante quod marcescat et non nos pretereat flos temporis. **V**i no precioso et vnguentis optimis nos impleamus nullibiquod relinquantamus signa leticie. **H**anc vocem audiui et non intellexi quos mihi omnia vana sunt et risu digna. **O**mnia enim hec et hijs similia cito pertransierunt et velud umbra euanuerunt. **Q**uid enim via na hec omnia amatoribus suis contulerunt quem fructum tunc habuerunt in illis in quibus nunc confunditur et erubescunt. **O** domine deus meus lumen cordis mei pa mis anime mee. **V**irtus amaricas mente meam non te amabam et fornicabar abste a fornicanti michi sonabant euge euge. **A**mici

ca huius mundi fornicatio est abste. **Q**uid miserius misero non miserante super se ipsorum. **S**ed inter hec omnia tu amantissime deus michi semper aderas vocem tuam frequenter audiui inspirationem tuam salutiferam sensi et non consensi. **Q**uocies michi illud salutifex consilium inspirasti. **P**eccasti quiesce define erubescere. **A**d que ego misera more secuta beati **Augustini** in libro **Confessionum** **V**erba somnolenta aliquando respondi. **D**omine expecta me modicum sine me paululum modo a vanitate questum modo de malignitate erubescam omnia et vana et mundana derelinquam. **S**ed heu modicum non habebat modum et paululum in longum ibat. **I**tem **Augustinus** de verbis domini **I**psa segnices est res que multos eternaliter occidit et finaliter in peccatis detinet quod se ad vocem domini non corrigit peccatores. **V**ocem quidem oculi inspirationis audiunt sed vitam non corrigit dicentes cras cras et subito ostium clauditur remanet quod peccator foras extra aracham celestis patrie cum voce coruina quia pro peccatis gemitore noluit cum columba. **G**regorius. **H**eu quam multos in peccatis peius sua felicitas prostravit. **M**ultos diuturna pars inertes reddidit eosque manus hostis grauius pertulit quos longe quietis usu negligentes.

Soliloquium

negligentes iuenerit. Itē Gregoriz
Quos de? vt conūtanſ diuicius
tollerat/non conūlos durius dā-
nat Sed o homovt tibi mee infe-
licitatis hystoriā pfectius mani-
festem/profiteor quia hec omnia
mee infelicitati non sufficiebant/
sed ad tumulū damnationis heu-
mūdana mollices tactū meū mi-
mis miserabiliter decipiebat / et
ignorauī q̄ tā suauis o bone ihu
eset tu? amplexus / tā honestus
attactus tuus/tam deliciosus con-
iunctus tuus Cum em te amauero
munda sū/cū tetigero casta sū/cū
accepero virgo sū Tu? o domine
ihesu amplexus non maculat sed
mūdat/ tu? attack? non inquinat
sed sanctificat O ihesu fons vniū
se dulcedimis a suauitatis ignosce
michi q̄ tam sero credidi/ quātū
habet delicositatis quātū honesti-
tis quantū iocunditatis/quādo
leua tue diuine sapientie a cogni-
tionis est sub capite meo id est ra-
tione et dextera tue diuine clemē-
cie et delectionis amplexabit me
id est voluntate Heu me miserā qd
vñq̄ tā dulce tā suave tā delicio-
sum et tā salutiferū potest expiri/
quam inter brachia tanti sponsi
quiescere/inter oscula tanti regis
et amici fideliter obdormire Hāc
dulcedimē senserat anima deuota
quando optabat dicens Oscule
me osculo oris sui. ac. Nunquid
has delicias anima deuota erat
experta quando orabat ardensa

Sancti Bonaventure

iam pene deficiens pre dilecti sui
cōcupiscentia dicens in Canticis
Quis michi det te fratrē meū su-
gentē vbera matri mee vt inue-
tiā te solū foras a deosuler te
et iā me nemo despiciat Apprehē
dam te et introducam te in domū
patris mei et in cubiculū gemiti-
cis mee ibi me docebis / et dabo ti
bi poculum ex vino condito a ex
musto malagranato y meoy Qs
enarrare sufficiat nisi qui mente
gustasset/ quantū habet verbum
dulcedimis a deuotionis/qn̄ bene
ponderat et recte cribratur/deuo-
ta mente. Vnde expositionē deuo-
te mensa relinquo Sed o domine
deus si hec tā dulcia sunt cōgitati
q̄ dulcia esse possunt degustanti
Si tam suavia sūt legenti q̄ cons-
olatoria erūt p affectū sencienti
Aug. Fac me dulcissime ihesu
int? gustare p amore quod extra
gusto per cognitionē/ fac me sen-
tire p affectū quod sentio p intel-
lectū Sed que resania que infer-
nalis furia tanto tempore a me p
hibuit talia et tanta mentis mee
solacia tam diuina gaudia tā mel-
liflua cōuiuia Dic queso o homo
que est tanti mali causa que tanti
piculi ratio que tanti damni oc-
casio O homo Video o anima
q̄ iam fatigata laboribus .iam
exrata doloribus vltra inuenire
non valeas/ cui tantū damnū il-
latū asscribas Peto igitur vt cum
patiētia audias si tibi tanti mali

eausam demōstrauerō si tibi tan
ti dāmī inimicū ostendero. Jam
pro parte hostē tetigisti aliquas
liter/tamē forte pre dolore mens
tis nō aduertisti. **H**abes o anima
mea inimicū domesticū hostē ami
cū/aduersariū p̄pīnqū/ qui tibi
malū pro bono reddidit a sub spe
cie amicicie crudelior existit inimi
cus. **H**ijs omnibꝫ et alijs infinitis
bonis te p̄auuit/hic hostis salua
tua reuerētia est cara infelice/a mi
sera multū tamē tibi dilecta. **H**āc
cū pauisti inimicū pessimū contra
te eexisti. **H**aec cū hono asti ho
stem crudelissimū otria te armasti
hanc cum fortis varijs et p̄ciofis
restibꝫ in diuīstī/ omnibꝫ interiori
bus ornamenti spoliasti/nesciēs
q̄ dicit btūs **G**regorii in omelia.
Vnde inqt caro ad temp⁹ suavitē
vuit inde spūs in eternū torque
bitur a ingemiscit. Et econtra quo
plus caro p̄mitur eo plus de spe
celesti anim⁹ letatur. **V**nde p̄ tāta
inūrīa nobis p̄ te illata cōtinere
amplius me non valeo/ quin tm
malū hucsq; s̄b silencio picalo
se p̄transitū rep̄hendā. **S**ciō inqt
Bernard⁹ in meditationibꝫ. o
anima quenda; q̄ p̄ plures ānos
teāl vixit/ ad meniam tecū sedit/
abū de manu tua sūp̄fit/ et in finu
tuo dormiuit/cū voluit tecū collo
quiū habuit/hic iure hereditatio
seru⁹ tuus est/ sed quia delicate ni
mis enutristi eū/ et te in seruitute
redegit et calcaneum suū leuauit

sup caput tuū. **O** anima miserabi
lis et misera quis te liberabit de
vinculo p̄petri hui⁹. **E**xurgat de⁹
et cadat armat⁹ et conterat inimi
cūs. **I**nimicūs inq̄ contēptor⁹ dei
amicūs mūdi cultor⁹ dyaboli. **Q**d
tibi videt⁹ de illo. **S**i idē sentis me
cū dīces/re⁹ est mortis crucifigat⁹
Noli ergo dissimulaē/noli differ
re noli p̄cē. crucifige crucifige eū
Sz in qua cruce. **I**n cruce dīm nr̄i
ihesu xp̄i/in qua est salus vita et
resurrectio nostra. **R**ecole igitur
o anima p̄mordia tua/attende q̄
es insignita dei imagine/decorata
eius similitudine/despousata fide
dotata spe/p̄electa caritate/redēp
ta sanguine/p̄ticeps ḡtūe/capax
beatitudinis quid tibi cum carne.
Vnde ista pateris si diligēter con
ditiones eius aduertis. **N**umq̄
vilius sterquilinū vidisti si eius
miserīa enumeraē velis q̄ onusta
sit peccatis/prutiens cōcupiscent
ijs. occupata passionibꝫ. pollu
ta illusionibꝫ. confusione plena
ignominia repleta. quid de ea ha
bes aliud q̄ cogitationes fedas q
imundas et in similitudinē porci
cōnumerari. **H**ec bernard⁹. **I**dem
o anima deuota erubescē volutari
in sceno que es de celo. **I**dem sup
Cantica. **O** anima donec in car
ne es inter spinas versaris et ne
cessē est vt temptationū tribula
tiones a pugna cōnū aculeos gra
uiter patiaris. **V**nde dicit⁹ tibi in
canticis. **S**icut lilyum inter spinas

Soliloquium

hic amica mea in filias. O candes
liliu. o tenera delicate flos. incre
duli et subuersores sunt tecum et
cum scorpionibus habitas. Vide
ergo quod modo caute ambule inter
spinis. Caro et mundus pleni sunt
spinis couersari cum eis non ledi
dime potentie est et non virtutis hu
mane. **Hec bernard?** Est et aliis
inimicus fortis et crudelis qui mira
caliditate omni discutit consuetudi
nes. ventilat curas. scrutat affectos
et ibi semper querit causas nocendi
ubi quisque videtur studiosius occu
pari. **Nouit enim hic hostis anti**
quis ab initio humani gnis inimi
citus. cui ipse illecebras gule inge
rat. cui vir inuidie infundat. cui
blandimenta luxurie obiciat. cui
vana superbie incitamenta permittat
nouit quem metu opprimat. quem
gaudio fallat. quem admiratione
seducat. **Habet etiam aliquis sibi ob**
ligatos quos ad alios decipiendos
ingenis vtitur et linguis. O anima
fragilis ad decipiendum. facilis ad
capiendum. difficilis ad surgendum.
qliter istius crudelis aduersarij la
queos euadere poteris. quem tantis
subtilitatibus perdit agnoscis. **Hec**
leo pp. **¶ Anima** **O** nunc video iam
permis? reconosco sicut dicitur Aug?
Consuetudo patrum est quod non facile
cognoscit ab eo quod ipso permisit. sed
mox cum ceperit se quod ab illo aliena
tum demum cognoscit in quanta fedi
tate iacuit. **Igitur** quia iam aliquiter
me ipsum a patre alienare incipio

Sancti Bonaventure

et per hoc me et patrem agnoscere. me
superius a planctu continere non valeo
O domine deus meus tu omnipotens in
amabilem imaginem tuam et ego super
induxi ordinabilem imaginem diabolica
Heu heu miser homuncio quod des
monis imaginem superimpossi super
imaginem dei. **Cur non odi eius ini**
tationem cuius abhorreo nomine. Ille
sponte occidit. ego volens corrui.
Ille nulla procedere vindicta pecca
vit superbiens. ego visa eius pena
peccati contempsens. ille semel ino
tentia est instituta. ego multo tempore
sum restituta. ille se erexit contra eum
qui se fecit. ego me erexit contra eum
qui me fecit. ille deum dereliquit per
tentem. ego fugi deum persequente. ille
perstat in malitia deo reprobante.
ego curro a deo misericorditer re
uocante. Et si ambo contra deum. ille
tamen non contra regnentem se. ego vero
contra morientem per me. **Ego eius ima**
ginem horribilam. tamen in multis me in
uenio horribiliorum. **Fuge fuge a**
me o horribilis subiecta. Si me video
est horror tollerabilis. si non video
est mores inerubilis. O quod felix qui
sibi est horribilis. multo felicior cui
mors eterna sensibilis. **Anselmus.**
O pater patientissime. o rex clem
etissime. te genere non valeo. excusat
ne queo. et tamen confiteri non modicum
erubescio. **Ja** causa tanto malorum
inuenio. iam quod prius latuit
agnoscere. **Bernardus in medita**
tionibus. Cor meum miserum dum
futurum non curauit gaudium.

nec diuinū quesuit consiliū. a se ipso fuit elongatū in amoē terē restriū occupatū. dumq; elapsuz fuit ab illis a inuolutum in istis. vanitas ipsū recepit. luxuriā poluit. curiositas abduxit. cruciaba tur iuidia. torquebat iracūdia. diuidebatur avaricia. auxiebat accīdia. sic q; imergebat ōmib; vicijs qrvnū bonū qd sibi sufficere pos tuit dereliq; Abeant ergo mitissi me de? in obliuionē coraz te ōmia male consūpta mea tpa/et cōcēde vt hoc tpis mei residuū forte mī mis breuer momentaneū sit tibi honoificum/michi fructuosū/et p̄ximo edificatoriū. **H**ā p̄iſſime deus ppter magnitudinē dāni qd infelix a misera miserabilē incurri Videoa & gnoscō q meipsūa pec catū meū sufficiēter vt merui des plangē nō valeo/si tāta debet esse nō imerito pcti detestatio. quāta fuerat in misera volūtate delecta^o **H**omo **O** anima si pro te vt asseris nō potes nec sufficis delictū tuū deplangē/necessē habes te ad aliquē sanctoy cōuertere. An ignoras q scđm **B**ernardū. Ses aux habes accessū ad deū vbi matrem habes ante filiū. filiū aū patrem **M**ater pro te ostendit filio pectus etybera. filius patri latus et vulnera. Putas q vlla poterit ibi esse repulsa/vbi tot sūt carita tis iudicia In piculis ergo in an gustijs ac in rebus dubijs mariā & gita/mariā inuoca **N**ō recēdat

a corde tuo. non discedat ab ore tuo **I**psam sequēs nō deuias. ipsam rogans nō desperes. ipsa te nente nō corrui. ipsa ptegentia non metuis. ipsa duce nō fatigāris. ipsa xp̄itia ad remā puenis. **H**ec **B**ernardus **A**nselmus **D**icitur o anima cū magna mentis fiducia. **O** dñā si tuus filius p te factus est frater noster / nōne tu per ipsū facta es mater nrā **E**xul tabo a letabor. quia quicqd iudicabitur de me pendet ex sentētia matris a fratrib; mei. **A** anima **C**um peccavi in filiū irritauī ma trem **M**atrē offendē non potui fine iniuria filij **Q**uid ergo o hō faciā **Q**uis reconciliabit me **Q**uis michi placabit matrē irritato fislio. **H**omo **O** anima nō dubites si ambo sunt offensi. ambo sūt clementes. ambo p̄iſſimi **C**ōfugiat ergo reus iusti dei ad piā matrē **R**efugiat reus offensē matris ad benignū filiū & dicat. **D**e? qui factus es filius femme ppter misericordiā **F**emina que facta es mater dei ppter misericordiā aut miseremim mihi impie peccatrici aut oñdite m̄ magis misericordē ad quē ego miserā cōfugē valeam **A** anima **C**ō q̄ sanū consiliū tuū q̄ consolatoriū est michi misere verbū tuū **Q**uia quando peccatū meū recte aspicio/tūc inuenio tūc agnosco q elementa per peccata mea pollui/ celos inqnaui/ astra celi obscurauī. **D**ampnatos in in

Soliloquium

inferno cruciani/sos in celo p̄tū
bani/angelos michi ad custodiā
deputatos irreuerēter p̄tractauī
Vnde ab omnibz h̄is auxiliū pe-
tere p̄timesco. Et quia iusti iuste
michi indignati sūt ad ipsos con-
fugere nō p̄sumo. **Homo** **E**o
anima nimia est trepidatio tua/
q̄uis placita sit humiliatio tua.
An ignoras q̄ multi sancti pec-
cauerūt/qui qualit nobis peccati-
bus misereri debeat in suis mag-
nis peccatis didicerunt. **Cogita**
moysen zphetam eximiu de dīna
potentia desperantē. **Cogita** das-
uid regez sanctissimū contra dīna
legē adulterio et homicidio pecca-
tem. **Agnosce** salomonē sapien-
tissimū idola vana adorantē. **Cog-**
nosce manasle regem iniquissimū
qui plus q̄ omnes reges israhel
peccauerat qui dicebat. **Peccata**
mea sup numerū arene maris et
nō sū dignus videre altitudinem
celi pre mlatudine iniqtatis mee/
hos semp cogitaremā impetrans-
tes. **Sed** quid plura de sanctis re-
teris testamenti. **Cogita** nunc et
aduerte paucos de sanctis noui
testamenti. **Vide** **M**atheū seden-
tem ad theoloneū peccatorem et
publicanū et assūptū in discipulū
Vide paulū lapidantē stephanū
et electū in aplin **Vide** petrū xp̄m
abnegantē et mox remā impetā
tem. **Vide** militē xp̄m crucifigen-
tem et tamen de diuina misericordia
dia p̄sumentē. **P**ostremo cogita

sancti Bonaventure

O anima q̄ illa famosa et imunda
peccatrix maria magdalena sc̄a
est singularis et specialis christi
amatris. **O**mn̄s em̄ quotq̄ mō cū
deo regnāt/vel olim sicut nos pec-
cauerūt/vel saltē peccasse potuī
sent/si eos dīna clementia a pctō
nō p̄seruasset. **Q**uia cuiq; do-
natū est vt peccātē penitus nō po-
tuerit/nō est hoc natūre humane
sed diuine gratie. **A**nima **T**ā
nunc seare zphetas et reges im-
ploeo **A**udacter martires et apo-
stolos inuocabo/cōfessores avita-
gines et viduas cōstanter inter-
pello. **S**ed tamē pre omnibz h̄is
dei genitricē sacratissimā virginē
Mariā cōfidentius adorabo. **S**ao-
eniz q̄ tā pia dulcis et suavis est
Maria/ q̄ nec nominari potest/
quin accendat nec cogitari/ quin
recte et affectū diligentū se. **H**ec
est illa que salutem omnibus im-
petrauit/et totius mundi repara-
tionē inuenit. **H**ec bernardus ansel-
mus. **O** femina mirabiliter singu-
laris et singulariter mirabilis/p
qua elementa renouātur/infirmi
medicātur/homines saluantur/et
angeli reintegrantur. **O** femina
gratia plena/de cui pleitudinis
habundantia respersa reuiuscit
omnis creatura. **B**ernardus. **O**
benedicta genitrix vite/inuentrix
gratiae/mater salutis/p te accessū
habem ad filiū tuū/ vt p te nos
suscipiat qui per te datus est no-
bis. **E**xcluset apud ipsū integritas

tua culpam corruptionis nostre
humilitas tua o beatissima remā
impetrat ueritati nostre. O bene-
dicta per graciā quā iueneristi/ per
misericordiā quam peperisti/fac
ut qui mediante te dignatus es
fieri p̄ticip̄s misericordie nostre te in-
tercedente nos faciat particeps
glorie sue.

**Qualis anima reformata est
per gratiam**

Homo

In nūc ut estimo o aia
aliq̄liter meritorie cōuer-
tisti radiū cōtēplationis
ad videndū q̄liter formata sis p
naturā et quō deformata p culpā
cōuerte nūc radiū tuū/iāvt sp̄ero
p cōtēptionē depurata ad intuēdū
q̄liter sis reformata p ḡtiā Scire
tū debes/q̄ quāto pfectius p con-
triōnis lauachy caligo mētis de-
tergitur/tāto lucidius dīne repa-
tionis beneficiū speculaſ Peccatū
em̄ s̄in Aug⁹. est tenebra quib⁹
intellect⁹ obtundit et interioꝝ hō
totus obtenebrat. Unū necesse est
ut tanto solliciti⁹ mētales oculi a
pt̄i tenebris p cōpunctionis la-
crinas cōtinue expugētur· quāto
āplius per hanc cōtēplacionis ra-
dius obtenebrat. Iā igitur aia in
affectionib⁹ serenata dirige radiū
cōtēplationis ad intuēdū. q̄ p
fundā dei clemencia/ et q̄ alta dei
sapia q̄q; mira dei potentia/sis p
gratiā reformata. Cōsidera p̄mo
q̄liter p beneficiū redēp̄cōni⁹ te a-

peccato originali libeāuit An ig-
noras q̄ per p̄ctm originale eās
bonis natuālib⁹ et sp̄uālib⁹ spo-
liata/p̄tati p̄ncipis tenebray sb-
iugata/a patria tua repulsa et ali-
enata. Vnde scdm Bernardū Sin-
gularis maiestas mori voluit vt
vivierem⁹/scr̄uire vt regnarem⁹/
exulaēvt repatriarem⁹ Et ad vis-
lissima opa inclinatus est/ut nos
constitueret sup oia opa sua Venit
em filius hois querē et saluū facē
qd pierat Venit inq̄vt te supbū
hūiliaret Grego. in registro. Ad
hoc vñigem⁹ dei filius formā in-
firmitati⁹ nrē suscepit/ad hoc nō
solūvisibilis h̄ etiā despēct⁹ appa-
ruit Ad hoc otumeliaꝝ ludibria
illusionū probra passionum tor-
menta tolleāuit/ut superbū non
debē esse hoīem docēt hūilis de⁹
Aug⁹. Oia bona trena cōtēp̄it
deus/ut cōtemnāda mōstraret/et
oia terrena mala sustinuit. ut sus-
tinēda doceret/ut neq; in illis q̄
retur felicitas/ neq; in istis times-
retur adūitas. Venit scđo ut te
patri recōciliaret Aug⁹. Cū ini-
cius esses patri/ ego recōciliari
te/cū longe esses egovernit redu-
cerē te. Cū int̄ mōtes et filias er-
rareſ q̄sui te/int̄ lapides et ligna
iuem̄ te. in humeis meis portau-
te patri meo reddidi te/laborau-
sudau- caput meum sp̄inis expo-
sui/manus meas clavis obiec̄i/
lancea latus meum aperire per-
misi/sanguinē meum pro te fudi

Soliloquium

Tot et que non dicam iniurias et
asperitatibus laceratus sum propter te
sed heu propter peccatum tuum te diuini-
dis a me. Venit tercio ut te rendi
tuum repararet. **Mug.** Admirem
gratulemur amemus laudemus/
adoremus / quoniam per redemptoris
nostrum mortem de morte ad vitam / de
tenebris ad lucem / de exilio ad pa-
triam / de corruptione ad incorrup-
tionem / de miseria ad gloriam / de luctu
ad gaudium regati sumus. **Gregorius**
nazarenus. O mira et inaudita p-
miratio qui creator est fit creatura
qui umensus est capitur / quod diues
est in omnes paup efficit. Suscep-
pit imaginem carnis mee / ut imagi-
uem quam fecerat reparet. Ut car-
nem mortalem immortalitate dota est
Exspicere nunc o anima mea re-
spice in facie Christi tui. Vide faciem
illam quondam splendore luminosa
propter te relata contra claritatem de-
corum speciosam inflatam / contra spe-
ciositatem dulcore gratiosam consputam
contra graciositatem Amore deside-
rabilem ab hominabilem / contra
desiderabilitatem. Vide nunc o anima
mea mira et inaudita prodigia / et
diligent considera / que fecit dominus
super terram. Deus illuditur ut hono-
ris. innocens flagellatur ut co-
soletis. Justus crucifigitur ut libe-
reris. Agnus immaculatus occiditur
ut epuleris / sanguis et aqua de la-
tere lanceati emittuntur / ut poteris.
Respicere igit in precium redemp-
tionis placans offendit puerica-

sancti Bonaventure

tionis. Aspice exemplum informa-
tionis / probans amiculum sanctificationis. Aspice auxiliu protectionis / reserans ianuam incarnationis
suscribe proximum retributionis confe-
rens gratiam iustificationis. Aspi-
ce o anima delicata contemplando
assidue / et fac imitando profecte hunc
exemplar consummate iusticie / quod
tibi in monte monstratum est / hoc
est in Christi glorioissima passione.
An non consideras quod deliciis cor-
poralibus estuas / et Christus dominus
tuus / rex tuus / sponsus tuus / magis-
ter et amicus affligit omnem genem
penarum / in omni parte sensuum ab
omni statu hominum. Rex illusus / pre-
ses iudicavit / discipulos vendidit
Apostoli reliquerunt ponentes
scribere et pharisei tradiderunt / geni-
tiles flagellauerunt / et turba condam-
nauerunt / ac milites crucifixerunt
Bernardus Caput illud angelis
tremendum spiritibus densitate spi-
narum pungit. Facies pulchra pro fi-
liis hominum spulis iudiciorum deturpas
Oculi lucidiores sole caligantur in
morte. aures quod audiunt angelicos
cantus audiunt peccatorum insultos
os quod docet angelos felle et acetum
potatur. pedes quoque scabellum ado-
ratur quoniam sanctum est. cruci clavis
affiguntur manum que formauerunt
celos sunt in cruce extensa clavis
affixae. corpus verberatur / latus lan-
cea perforatur. Et quid plura non
remansit in eo aliquid liberum nisi
sola lingua / ut pro peccatoribus.

exoraret et matrē discipulo com
mendaret **Hec bernard?** O fidel
anima saluator noster nullis ad
uersanciū tēptamentis potuit a
nostre salutis cura reuocari. Sed
quo magis eius nobis ostendit
emulatio eo grauior nos si hanc
spermim sequitur damnatio. **A anima** O homo iā diu tacui
quia que p̄ posuisti cū gaudio pa
riter a luctu deuota mente recepi
Gaudens igitur gaudeo in dño
quia me tñ dilexit vt vñigenito
filio suo non parceret. O inestima
bilis dilectio caritatis vt ancillā/
imo nec nomine ancille dignā re
dimeres filium tradidisti. O dñe
ihesu xp̄ qui ppter me tibi nō pe
percisti cor meū tuis vulneribus
ita saucia et mente meā tuo san
guine ita inebria vt quoq; me
vertā semp te videā crucifixū. Et
quicq; insperero michi appaēat
tuo sanguine rubricati vt sic to
tus in te tendens milvaleā preter
te inuenire nil nisi tua vulnera in
tueri hec michi consolatio tecum
mi domine crucifi / et michi sit
intima afflictio aliquid preter te
meditari. **Hugo de sancto victore**
Nulla dilectio maior nulla cari
tas finior nullus amor forcioe
mortuus est p me innoceus nichil
in me inueniens qd amaret. sed
heu quodēs hanc mirā circa nos
diuine pietatis dignationē adū
to de nimia ingratitudine mea nō
modicū confundor et erubesco.

Homo **H**ugo de arra anime.
O anima dereliquisti sponsū tuū
prostituisti amore tuū et pro tan
tis beneficijs gratias nō egisti. qz
vt releuaret te illuc vnde cecide
ras ipse descendē dignatus est et
pie pati quod tollerabas. **Cogita**
ergo quātū diligat te qui nō misi
moriendo a morte voluit liberare
te. **Hec hugo.** Vnde anima mea
quanto beneficia redemptoris re
cognoscis digniora/ tāto peccata
ingratitudinis sūt deteriora. **Vide**
ergo ne sis ingrata/ cui tāta bene
ficia sunt collata. **Magnū em** est
peccatū ingratitudo. **Quia** hī bern
ardū **I**n gratitudo est qsi ventus
vrens exsiccans riuulos diuine
mīe/ fontem clemencie et fluenta
gratiae. **Attēde** igitur o anima fre
quenter volue et reuolue in mēte
illud horibile verbū/ qd contra
ingratos p̄fertur in persona salua
toris dicentis. **O** aiavide quanta
pro te pacior. ad te clamo q pro
te morior. vide penas quib; affi
cioe/ vide clauos quib; confodioe
audi impropria quib; confundor
Sed cui sit tantus dolor exterior/
cruciatus tamē interior est grā
tior/ cum te ingratū experior. **Et**
alibi **Bernard?** **C**ontra ingratos
in persona xp̄i inuehiſ dicens **Po**
puli me quid feci tibi aut in quo
molestus fui tibi. **R**esponde mihi
quid cause est q̄ inimico meo ma
gis libet seruire q̄ michi. **Attēde**
q̄ ego sū q̄ creavi te. **Ego** omib; C j

Soliloquii

bonis ditaui te. Et si hec modica
videtur ingratis/ ego p̄ciosissimo
sanguine meo redemi te. Eya aia
mea nō recēdant hec a corde tuo
non discedant ab ore/ semp grās
age/nūq̄ cessa vniogenitū dei filiū
pro tantis donis benedic a mag
nificare. Sit tibi dilect? pro hijs
omnib? aliquando fasciul? mira
re in corde tuo / aliquando iubil?
in mente/ laus in ore/ melos in au
re. Anima. Jam diuicius me
continere non valeo. Dic queso.
Quid retribuā domino pro om
nibus q̄ retribuit mihi. Homo
O anima sicut dicit Bernardus
in meditationib?. Totam vitam
tuā debes huic non immixito/ qui
vitā suaz pro te posuit. Et crucia
tus duros sustinuit/ ne et tu eter
nos cruciatus sustineres. Quid
tibi durū esse poterit cū recordas
tus fucis/ q̄ ille speciosus forma
dei pro te voluit crucifigi. O q̄ in
debita miseratione/ q̄ inopinata di
lectio/ q̄ stupenda dulcedo/ regē
glorie pro despiciētissimo vīniculo
crucifigi. O q̄ dulcis amicus o q̄
fortis auxiliator/ o q̄ prudēs co
siliator. Anima. O homo fa
tor ut vere cognosco si essent in
me omnes vite filioꝝ adam/ om
nes dies seculi/ et labores oīm ho
minū qui sunt fuerūt et erunt/ ni
chil esset ad comparationē illius
quod sponsus meus pro me susti
nuit / quod pro peccatis meis fi
lius dei tolleravit. Cū ergo dona
uero ei quicqđ sū a quicqđ possū
non erit sicut stella ad sole/ sicut
stilla ad fluuiū et sicut puluis ad
montē. Hec bernard? Homo
O anima quia iā considero q̄ de
purata contemplationis oculo gra
tiam diuine redēptionis qua te a
peccato originali sponsus tuus
liberauit agnoscis /ad hoc modis
cum pro deo loqui incipiā/ et tibi
ad cumulum diuine miserationis
qualiter per ipsā a peccato actu
ali liberata sis ostendā. Conuerte
igitur radium contemplationis ad
beneficiū iustificationis/ et consi
dera domini tui gratiā/ q̄ paternē
per occultā inspirationē te a pec
cato reuo cauit/ q̄ dulciter a q̄ as
micabiliter allo quando per inte
riorem allocutionē te vocauit di
oens. Reuertere reuertere suna
mitis/ id est anima per peccatum
misera effecta/ captiuia et mortifi
cata. Reuertere inquit ad me o
anima/ ego creator tuus sum. Re
uertere ego sū redēptor tuus. Re
uertere ego sum tuus consolator
Et si hec modica vident? Reuertē
ultimo/ quia ego sū tuus liberalis
remunerator. Reuertere igit? ego
sū qui te tā nobiliter creaui. Re
uertere ego sū qui te tā misericō
diter per mortē mēā amarissimā
de morte eterna liberaui. Reuertē
ego sum qui te bonis spiritualib?
et corporalibus tam multiplicē
ditaui. Reuertere ultimo o anima/
ego sum qui te iam p preparatā

sanc̄i Bonaventure

de quatuor

felicitatē tam liberaliter remunes-
 rai. Ne uertē inquit a peccato co-
 gitationis/a peccato locū cōmīs/a
 peccato actiois/a peccato assue-
 factiois. Ne uertē ad me o anima/
 te sancti cuī magno desiderio ex-
 pectantia ad tuū aduentū angeli
 exultant. Ne utere vocat te expan-
 sis in cruce manibꝫ **Hesus xp̄s.**
He uerte tuū redditū p̄stolatur to
 eius trinitatis abissus. O anima
 hec fuit vox si bene recolis dilecti
 in uitantis. Aduerte nūc que fue-
 rit longanimitas expectantis. O
 quāto tempore tuū aduentū expec-
 tauit. Heu quanto tempore te in
 peccatis tuis tolleauit. O q̄t a q̄n-
 tos aī tuā cōuisionē dānauit/a te
 semp peccantē misericorditer ex-
 spectauit. Re uerte adhuc o aīa
 xp̄s in cruce expectans te habet
 caput inclinatuꝫ ad te peccatricē
 et immundā de osculandū. Habet
 brachia extensa ad amplexandū
 manus apertas ad remittendū.
 Corp̄ extensū ad se totū impen-
 dendū. Pedes affixos ad comma-
 nendū. Latus apertū ad te in il-
 lud intromittendū. Esto ergo o
 anima iam colubā mīificans in
 foramibꝫ petre in cauerinis ma-
 cerie. puola man?/puola pedes/
 muola lateri/ibi tuta requies/ibi
 se uā quies. **Hec bernard?** Hugo
 de sancto victore. **H**ec ergo o aīa
 si digne cogitare posses quot et
 quales in tui cōpassione abiecti
 sūt qui tibi dataꝫ gratiā consequi-

exercitijs

non meruerunt. Elegit ergo te de
 omnibꝫ/assumpfit ex omnibꝫ ama-
 uit pre omnibus. An ignoras q̄
 fedā prius fuisti q̄ polluta et dis-
 soluta prius extitisti. Ipse te lauit
 lauachro regenerationis/pavit
 cibo dulissimi corporis. Ipse tibi
 dedit restimēta virtutū/quibꝫ nu-
 ditatē tuā te geres/et te adorna-
 res. Ipse contulit aromata bonorum
 operū/qbus fetore peccati effus-
 gares/dedit speculuz scripture in
 q̄ speciē tuā agnoscēs. **H**omo
 O anima vidisti longanimitateꝫ
 expectantis/iam nūc conuerte ra-
 dium contemplationis ad benigni-
 tate iustificationis. Et cogita dili-
 genter vnde tibi post hec omnia/
 tā inestimabilis grāvt eius mere-
 aris esse sponsa in quē desiderant
 angeli prospicere. **Bernard?** Qd
 ergo retribues domino pro omnibꝫ
 que retribuit tibi. Tribuit
 em tibi per gratiā vt sis socia mē-
 se/socia regis/socia thalamī. Vide
 qbus brachijs a te sit amplexan-
 dus/qbus labijs de osculandus/
 q̄ te tanti estimauit/ut te suo san-
 guine mūdaret propter te som-
 num mortis exciperet. **A**rima
 fateor iam a ēc gnoscō er p̄tior
 et intelligo me multa p̄lāra hījs
 a deo meo recepisse/ sed pro hījs
 omnibus nichil dignū beneficijs
 tantis deo retribuisse. **Bernard?**
 in meditacōmibꝫ. Misericordias
 domini in eternū cantabo. quia
 septē in me misericordias factas

E 2

Soliloquium

confidero/ per quas suā inestimabilem pietatem euidentissime res cognosco. Primo q̄ a multis peccatis me conseruauit Secundo q̄ me peccantē non statim dānauit sed me p̄longante iniquitatē ipse plongauit pietatē Tercio q̄ ex meū immutauit vt fierent dulcia que p̄us erāt amara. Quarto q̄ me penitētē misericordiē receperit Quinto q̄ cōtinendi et emendandi michi virtutē prestauit Sexto q̄ dedit michi graciā p̄merendi. Septimo q̄ michi trābuit spem obtinendi. ¶ Anima Dic mihi iam o homo ppter diuinā clemenciam quid p̄ hijs omnib⁹ domino meo retribuā· ne siam indigna p̄cipiendis si ingrata fuero inuēta de p̄ceptis. Quid ergo retribuā domino/ nisi q̄ diligaz et gricias agā/ confitear et laudem dicā nō mīlī suo ētō et benedicto. Om̄ tam parat⁹ est michi dimittē mala/ et tā ineffabilia conferre bona ētie eius deputo q̄ peccata mea quasi glaciē soluit Gratia eius de puto q̄ quedāq; mala non feci/ et ideo om̄ia michi reputo dimissa queāq; a me ipso duce non sunt commissa. ¶ Homo O anima scito q̄ quicqd tibi dilectus tuus contulit/ ppter te quicquid sustinuit/ totū in caritate ppetua quate dilexit consūmauit. Unde sicut estimo nec melius nec decentius/ q̄ per dilectionē retribuit⁹ quod ex sola dilectōe donat. ¶ Anima

Sancti Bonaventure

Eya mi domine de⁹ me⁹ si hec ita se habent/ quāto ego infelix et misera diligere deberez dēū meū qui me creauit cū nō erā/ redemit auz perierā/ et de multis periculis liberavit me/ quando erabā reduxit me/ quando ignorabā/ docuit me/ quando peccabam corripuit me/ quando contrastabar consolatus est me/ quādo steti tenuit/ me qñ occidi erexit me/ quādo iui duxit me/ quando reni suscepit me. Hec et multa alia fecit michi de⁹ meus de quib⁹ dulce michi erit semper loqui semp cogitāē/ semp ḡtias agere/ vtinā pro omnib⁹ benefi⁹ eis suis possim eū laudāē et amaē. Cū em̄ cunctis sit p̄fidens/ singulos implens/ vbiq; presens cunctū curā agens/ et tam singulis q̄ omnib⁹ preuidens/ ita tamen totū ad custodiā meā occupat⁹ video/ quasi omnib⁹ oblitus fuit/ et michi solum intendere velit. Si em̄ presente se michi exhibet/ semper se paratū offert/ si me patatum inuenierit/ vt quo cunq; me verto nō me deserat nisi ego p̄us deseram eū. Nec pro omnibus quod illi retribuā/ habeo/ nisi tantū ut diligā. Hec auctor de spiritu et anima Bernard⁹. Obone ihesu qui ciens post imensam et innumerabiles lacrimas/ quociens post variis singultos et gemitus me sauciātum et iam pene desperantem vixisti vunctione misericordie tue et om̄ino pene deficiente excepisti

gaudentem/nec dereliquisti de re
mia presumente Sed sup hec om
nia michi te bone ihesu amabile
non immittero reddit calix passio
nis quem bibisti opus nostre redemp
tionis quod suscepisti Hoc enim
est q[uia] totu[m] amore meum vendicat
sibi hoc est q[uia] meaz deuotionem
blandius allicit/a iustus stringit
et vehementius afficit Etenim ubi
te humiliasti ubi te naturalibus ca
dibus eruisti ibi caritas plus efful
sit/gratia amplius radiauit Hec
Bernardus Adiutorius inquit aia
in Canticis/filie iherusalē ut si in
ueneritis dilectu[m] nūciate ei quia
amore langueo Bernardus Non
operit anima quem diligit quia p[ro]p
tertē omnibus credit/ qui de corde
suo nō recedit Augustinus Amo
te domine et impatiens est amor
nec lacrimis sedatur donec amor
detur quod amatut. Nichil eius
mesticiā consolatur quousq[ue] non
aspicitur q[uia] desiderat. Anima
Sed nūquid o homo ille tenetur
deum diligere qui se gaudet talia
qualia ego cōmisi minime commi
sisse. Homo O anima nō te
quisq[ue] irritat ab eo egram sanai
a quo prestitū est/ut nō egrotaret
vel forsant maiores labores cau
tius evitaret. Et ideo deū tantū dē
ymo reuera amplius diligat/ q[uia]
per eū me videt tantis peccatorū
meorum languoribus exui/ per se eū
videt tantis doloribus nō impli
cati. Hec augustinus in libro Con

fessionū Iheromini. Sine amore
caritatis quis quisq[ue] recte credat
ad beatitudinem tamen venire non
potest/ quia tanta est caritas vt
etiam prophetia et martiriū sine illa
michi esse credant nullū premiū
caritati cōpensatur. Caritas enim
omniū virtutū obtinet principa
lē Augustinus. Da michi te de
me Redde te michi Amo te a si
par est amē validius. Nō possū
metiri quantū desit michi amoīs
tui/ vt currat vita mea ī amplex
tuos/nec auertas donec auertas
in abscondito vultus tui. Hoc tū
scio q[uia] male michi est preter te et
omnis copia que de[us] meus nō est
michi egestas ē O anima Nūc
ergo o homo quia pro hijs om
nibus dilectorē meū vt dixisti di
ligere debeo/dic queso quātū aut
q[uia]modo ipsu[m] diligā/ quatenus sibi
vicissitudinē tante dilectionis res
pendā O homo O anima h[ab]em
Bernardus quis causa diligendi
deū deus est/modus vero diligendi
eū/est sine modo diligere. Possu
mus tamē modū aliquē ex ipso
sacred scripture locis inuestigare.
Ipse em qui tibi dilectionem tr
buit modum diligendi ostendit
quando dixit. Diliges dominum
deū tuū ex toto corde tuo/ ex tota
anima tua/ et ex tota fortitudine
tua. Dilige igitur anima amore
singulai deū patrē qui te tā nobis
liber ex nichilo creauit. Deū filiū
qui te tam inestimabiliter pro te

Soliloquium

moxiendo reformatum. Deum spem
sanctum qui tam misericorditer et
tam dulciter sepius te consolans
do a peccato conseruavit et in bo-
no confortauit Dilige igitur deum
patrem fortiter ut nullo alieno
amore periculose vincaris Deum
filium sapienter ut nullo alieno vis-
tiose infaciaris Vel aliter sicut Ber-
nardus. Disce a christo o anima
christiana quemadmodum debeas
diligere christum. Dilige dulciter
prudenter et fortiter Dulciter ut
amore illius omnis amor aliis
tibivilescat et ipse sol sit tibi mel
in ore melos in aure iubilus in cor
de. Dilige prudenter ut amor tuus
in eo solo et in nullo alio continue
in ardescat Dilige fortiter ut tua
fragilitas omnia dura et aspera
gaudenter pro ipso sustineat Ut
dicas labor meus vix est unius ho-
re si amplius est non sentio pre
amore Iheronimus. Ita christi
anus per amorem in christum iugite
intendat ut omnia libenter propter
ipsius sustineat donec ad ipsius per-
ueniat. Hec iheronimus O anima
semper in mente tua pertracta quod
dulciter christus te dilexit in in-
carnatione quod prudenter in conu-
satione et quod fortiter in passione.
nulla dilectio maior nulla caritas
sincerior nullus amor fortior. mox
tuus est pro te innocens nichil
in te iuviens quod amaret Hec
Hugo de sancto victore O anima
Dic quod o homo salua reuerentia

sancii Bonaventure

tua non ex curiositate sed ex humilitate
non ex humilitate non ex presumptio-
ne sed potius ex deuotione inter-
rogo Et quid est quod amo cum
deum meum amo Homo O anima si tua questio esset presump-
tuosa nimis esse virtuosa sed quia
ex deuotione originatur deuotaz
responsionem meretur Audi ergo
quid dicit ille magnus amator
dei Augustinus in libro confessio-
nū Cū deum inquit amo non amo spem
aut deus non tempus non candorem
lucis istis amicū oculis non dul-
ces melodias non vnguentā suauiter
redolēcia non manā non mella
non membra carnis amplexis
acceptabilia non hec amo cū deum
amo Sed quid amo Amo lucem
quandā quandā uocem quendā
odorem quendā cibum quendā
amplexum interioris hominis mei
vbi fulget anime quod non capit
locus vbi sonat quod non capit
tempus vbi redolat quod non sper-
git flatus vbi sapit quod non mi-
niuit edacitas vbi heret quod non
diuellit facetas. O anima Dic
queso o homo vel paululum de cari-
tatis virtute qua cognita ad diligendū
deum forcitus animus inar-
descat Homo Reuera o anima
caritatis fructus magnus est
sed occultus. Ipsa enim secundum
Augustinum in aduersitatibus tol-
lerat in prosperitatibus temperat
in passionibus et fortis In bonis
operibus et hilaris in temptatio-

ne tutissima In hospitalitate libe
ralissima/inter veros fratres letis
sima / inter falsos patientissima .
Ipsa est inter opprobria secura /
inter odia beneficia / in iras plaz
cida / in insidias innoēns / in ini
quitate gemens / in veritate respis
tans **H**ec augustinus de laude cari
tatis. **O** amor ex quo oritur strē
nuitas morū / puritas affectuum /
subtilitas intellectuū / sanctitas de
fiderio / claritas operū / fecundita
tas virtutū / dignitas meritorū / sub
limitas premiorū **O** dulcedo amo
ris / o felix amor dulcedinis / com
medat te cor meū / et nectare tuo
repleantur viscera anime tue **Ber**
nardus. **O** anima q̄ dulcis est ci
bus caritatis / qui fessos alleuiat /
debiles roborat / mestos letificat .
Jugum namq; veritatis facit leue
et onus eius suave **I**dem. **F**atetor
domine non sustineo pondus diei
et estus / sed iugū suave et onus
leue porto **O** pus em̄ meū vix est
vniuers hore / et si plus est non sen
tio pre amore . **Sed quid plura .**
Hugo de sancto victore. **T**āta est
vis amoris vt tale te necesse ē esse
quale est illud quod amas **E**t cui
per affectum cōiungeris in ipsis
similitudinēz ipsa quodammodo
societate trāsformatis **A**nima
Iam video quoniam miser est om
nis animus iunctus amicīa re
bus tē poralibus / que cum labore
acquiruntur cum timore possidens

tur cum dolore amittunt **M**agus
tinus **S**ed beatus est qui amat te
domine / et inimici propter te et
amicū in te **S**olus em̄ nullū carū
amittit / cui omnes in te cari sunt
te vero nemo amittit / nisi qui di
mittit. **Q**ui ante te dimittit / quo
vadit nisi a te placido ad iratum.
Idem. **C**aritas que semper ar
des a nunq̄ extingueris **C**aritas
deus meus accende me. **J**ubes ut
amem te / da quod iubes et iube
quod vis **J**ubes certe q̄ contineā
a concupiscentia carnis / a concupi
scentia oculorum / abitione seculi
augustinus **N**im te domine amat
qui aliquē tecum amat qd̄ prop
ter te non amat . **O** homo ames
mus christū et eius inherere que
ramus amplexibus / et facile vide
tur omne difficile

Capitulū secundū

Quoniam instabilis sit mun
dus a mundana opulentia

Homo

O **A**nima iam vt video rea
gnoscis q̄ felix et q̄ be
tus est qui in solo eterni
tatis desiderio per amores fugit
quia nec prosperitate extollitur /
nec aduersitate quassatur. **E**t dū
nichil habet in mundo quod dili
gat / nichil est in mundo quod p
timescat. **H**ec gregorius in mora
libus. **C**onverte igitur o anima

C. 2